

### *De verjaring van de strafvordering voor rechtspractici*

JOACHIM MEESE\*

F. Verbruggen en R. Verstraeten (eds.), Leuven, Universitaire Pers, 2005, 226 p.

De laatste jaren is op wetgevend vlak heel wat te doen geweest rond de verjaring van de strafvordering. De vernieuwde aandacht voor de verjaring, die zich heeft gemanifesteerd in studiedagen en doctrine, is dan ook niet verwonderlijk. *De verjaring van de strafvordering voor rechtspractici* is het verslagboek van een van die studiedagen, georganiseerd door de KUL in 2005. Het boek bevat acht bijdragen over de verjaring van de strafvordering.

In een eerste bijdrage wordt de algemene regeling inzake de verjaring van de strafvordering in herinnering gebracht door Raf Verstraeten. In de volgende bijdrage bespreekt Pieter Helsen een aantal casussen om op die manier de werking van verschillende verjaringsregels te illustreren. Voor de rechtspracticus is dit uiteraard een vrij interessante manier om op snelle wijze meer inzicht te krijgen in de berekening van de verjaring van de strafvordering. Ook de schorsing van de verjaring door het inleiden van de zaak (oud art. 24 V.T.Sv.) wordt in deze casussen nog besproken, wat goed is gezien met deze afgeschafte schorsingsgrond nog steeds rekening moet worden gehouden wanneer het feiten betreft die vóór 1 september 2003 werden gepleegd. Ook de zedenmisdrijven, die door de wetgever meer en meer een eigen verjaringsregime worden toebedeeld, worden door de auteur in de casussen betrokken. Enig nadeel van de casussen is dat ze soms nogal artificieel aandoen: schorsingen zijn zo uitgekozen dat ze telkens netjes in maanden uit te drukken zijn. In de praktijk is het lot echter zelden zo meegaand. De derde bijdrage van het verslagboek bespreekt de problematiek van de verjaring, of eerder het gebrek aan verjaring, ingeval van valsheid in geschriften. Deze zeer grondige analyse van de hand van Sylvia Van Dyck geeft de lezer heel wat stof tot nadenken, om uiteindelijk af te sluiten met de cynische maar terechte opmerking dat de rechtspracticus in de huidige stand van zaken bij valsheidsmisdrijven gespaard blijft van moeilijke verjaringsberekeningen. In een volgende bijdrage wordt de verjaring van de strafvordering bij faillissementsmisdrijven en bedrieglijk onvermogen nader toegelicht door Bart Spriet en Karolien Van de Moer. Deze analyse is summier maar bevattelijk. Een gelijkaardig opzet wordt gehanteerd in het stuk van Bart Spriet over de verjaring van de strafvordering bij misbruik van vertrouwen, oplichting, heling en witwassen. Vervolgens wordt de lezer getrakteerd op een verhelderende status questionis inzake de verjaring van de strafvordering en van de herstelmaatregelen bij bouwmisdrijven in Vlaanderen, een voor de rechtspracticus zonder meer belangrijk onderwerp. In de voorlaatste bijdrage bespreekt Ignace Claeys de verjaring van de burgerlijke rechtsvordering na de burgerlijke verjaringswet. Alhoewel een bespreking van de verjaring van de burgerlijke vordering niet meteen in de titel van het verslagboek past, is deze bijdrage een voltreffer voor de lezer die iets verder wil gaan dan kennis opdoen over het vigerende recht. Zo wordt de vraag of moet aanvaard worden dat een klacht met burgerlijke

\* Doctor-assistent Ugent, Advocaat balie Gent

partijstelling de burgerlijke verjaring stuit op vrij overtuigende wijze door de auteur beantwoord. Ook een aantal andere stellingen die de auteur verdedigt zijn op zijn minst interessant te noemen. Hetzelfde niveau blijft overigens behouden in de afsluitende bijdrage van Frank Verbruggen over onverjaarbare misdrijven en de relevantie van de verjaring bij internationale samenwerking. Alhoewel dit misschien geen thema is dat de interesse van elke rechtspracticus zal opwekken, is de auteur erin geslaagd dit onderwerp op vrij heldere wijze te behandelen.

Het zal de lezer van het hier besproken verslagboek niet ontgaan dat menig auteur in zijn of haar bijdrage opmerkt dat het Belgische verjaringsstelsel al te complex is. De laatste auteur sluit zijn bijdrage daarom af in de hoop dat die complexiteit zal leiden tot een nieuw en veel eenvoudiger verjaringsregime. Schrijver dezes kan die hoop alleen maar onderschrijven.